

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 244/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. W.	W okresie od 22 lipca 2020 roku do 25 lipca 2020 roku w Z., pow. (...), woj. (...) i w Ł., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, sprowadził niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób	

		<p>w ten sposób, że mimo umieszczenia w szpitalu zakaźnym w Z. w związku z zakażeniem wirusem SARS CoV-2 samowolnie oddalił się w dniu 22 lipca 2020 roku ze szpitala, po czym udał się środkami komunikacji publicznej do Ł., powodując zagrożenie epidemiologiczne i szerzenie się choroby zakaźnej – choroby koronawirusowej COVID – 19, a tym samym, wiedząc, że jest dotknięty wskazaną chorobą zakaźną, bezpośrednio naraził funkcjonariuszy policji J. C., T. K., M. K. (1), M. Ł., G. B., K. K. oraz T. Z. uczestniczących w jego zatrzymaniu w dniu 22 lipca 2020 roku oraz konwojowaniu w dniu 25 lipca 2020 roku na zarażenie wskazaną chorobą, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 165 § 1 pkt 1 kk i art. 161 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk</i></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 22 lipca 2020 roku T. W. samowolnie oddalił się z terenu	wyjaśnienia oskarżonego	63-64, 73, 303-304	

Wojewódzkiego Szpitala (...) w Z., gdzie przebywał od dnia 13 lipca 2020 roku w związku z pozytywnym wynikiem testu na obecność wirusa Covid-19. Po odkryciu nieobecności oskarżonego, pracownik szpitala powiadomił Policję, która rozpoczęła poszukiwania oskarżonego.

Obecność wirusa Covid-19 w organizmie oskarżonego została stwierdzona dwukrotnie za pomocą testów w dniach 9 lipca 2020 roku oraz 23 lipca 2020 roku.

Po samowolnym opuszczeniu szpitala w Z. oskarżony za pomocą komunikacji miejskiej dostał się do Ł.. Podróżując w autobusach i tramwajach, w których znajdowali się także inni pasażerowie oskarżony miał założoną na twarzy maskę, którą wcześniej zakupił.

W trakcie przemieszczania się za pomocą telefonu komórkowego, skontaktowała się z nim jedna z osób pracujących w szpitalu, próbując nakłonić go do powrotu oraz ustalić jego miejsce pobytu .

T. W. został około godz. 17.00 dostrzeżony w Ł. na skwerze im. Św. M. K. (2) przez policjantów J. C. i T. K. poszukujących oskarżonego. Oskarżony miał wówczas na twarzy

<p>maseczkę, która była delikatnie zsunięta.</p> <p>Funkcjonariusze policji zachowali wówczas wszelkie środki ostrożności, bezpieczna odległość. Oskarżony nie stawiał oporu, nie próbował uciekać, wykonywał wszystkie polecenia policjantów, mimo, iż stali od niego w pewnej odległości. Na ich polecenie położył się na ziemi twarzą do podłoża. Na miejsce policjanci wezwali wsparcie w postaci policjantów wyposażonych w środki ochrony osobistej tj. M. K. (1), M. Ł..</p> <p>Oskarżony został formalnie zatrzymany w dniu 22 lipca 2020 roku o godzinie 21:00.</p> <p>Następnie wezwane pogotowie ratunkowe w asyście funkcjonariuszy policji przewiozło oskarżonego do Szpitala w Z..</p>			
<p>protokół przesłuchania świadka - A. W. (1)</p>	<p>9-10 (odpis 274), 306-307</p>		
<p>protokół przesłuchania świadka - A. W. (2)</p>	<p>13-14 (odpis 276)</p>		
<p>protokół przesłuchania świadka - E. K.</p>	<p>103, 305-306</p>		
<p>dokumentacja medyczna oskarżonego</p>	<p>65,69, 332a, 336</p>		

protokół zatrzymania oskarżonego	35	
protokół przeszukania oskarżonego	3-5	
zeznania świadka - J. C.	112-113 (odpis 278), 311-312	
protokół przesłuchania świadka - T. K.	117-118, 312-313	
protokół przesłuchania świadka - M. K. (1)	122-123, 314-315	
protokół przesłuchania świadka - M. Ł.	169, 315-316	
<p>Postanowieniem z dnia 25 lipca 2020r. Sąd Rejonowy w Zgierzu zastosował wobec T. W. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Jeszcze tego samego dnia oskarżony był przewieziony ze Szpitala w Z. do Aresztu Śledczego w B. przez funkcjonariuszy K. K., T. Z. i G. B.. Spośród konwojujących oskarżonego policjantów tylko T. Z., który był wyposażony w specjalny kombinezon ochronny, miał kontakt z T. W., znajdował się razem z nim w karetce. Pozostali policjanci jechali w radiowozie. Po zakończeniu konwoju T. Z. zdezynfekował się w Areszcie Śledczym i wracał do Ł. radiowozem wraz z K. K. i G. B..</p>	<p style="text-align: center;">POSTANOWIENIE</p> <p>zeznania świadka K. K. 131-132, 308</p> <p>zeznania świadka – T. Z. 137, 308-309</p> <p>zeznania świadka - G. B. 141-142, 309-310</p>	

<p>Przeprowadzone u oskarżonego w dniach 31 lipca i 4 sierpnia 2021r. w Areszcie Śledczym w B. badania dały ujemny wynik na obecność koronawirusa.</p>	<p>wyniki</p>	<p>405</p>	
<p>W świetle aktualnej wiedzy medycznej nie można stwierdzić, czy w dniu 22 lipca 2020 roku i do dnia 25 lipca 2020 roku oskarżony T. W. był osobą zakaźną, wydającą wirusa i zdolną do zakażenia innych osób.</p>	<p>Opinia biegłej J. K. Opinia biegłej A. M.</p>	<p>366-372 386-393, 409</p>	
<p>Oskarżony T. W. jest osobą wykazującą cechy osobowości nieprawidłowej, jednak nie wykazuje objawów choroby psychicznej ani cech upośledzenia umysłowego, a w czasie popełniania zarzucanego jego zdolność rozpoznania znaczenia swojego czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem nie była zaburzona. Stwierdzono u niego objawy uzależnienia mieszanego.</p>	<p>Opinia sądowo-psychiatryczna Opinia sądowo-psychologiczna</p>	<p>209-213 214-215</p>	
<p>Oskarżony był uprzednio karany. Między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w dniu 23 października 2013r. był skazany m.in. za czyn z art. 158 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.</p>	<p>dane o karalności odpis wyroku z obliczeniem kary</p>	<p>105-106, 361-362 205-208</p>	

Oskarżony odbył tę karę w całości w dniu 26.01.2017r.			
1.1.2.	T. W.	W dniu 22 lipca 2020 roku w Ł., wbrew przepisom ustawy, posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 0,34 grama netto tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 22 lipca 2020 roku w Ł., podczas czynności związanych z zatrzymaniem oskarżony T. W. został przeszukany przez funkcjonariuszy policji. W trakcie przeszukania ujawniono u oskarżonego woreczek strunowy zawierający biały proszek w ilości 0,34 grama. Proszek ten zawierał w swoim składzie chemicznym amfetaminę w formie soli oraz kofeinę. Zawartość ilościowa amfetaminy w tym proszku wynosiła 3% jego wagi tj. 10mg. Dawka efektywna, wystarczająca do odurzenia jednej osoby, wynosi właśnie 10 mg, jednocześnie nie stanowiąc działki handlowej.	protokół zatrzymania oskarżonego	35	

Po przeprowadzonych badaniach kryminalistycznych pozostało 0,25 grama proszku.			
protokół przeszukania oskarżonego	3-5		
opinia na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej	152-155		
protokół przesłuchania świadka - M. K. (1)	123		
protokół przesłuchania świadka - M. Ł.	169		
wyjaśnienia oskarżonego	63-64, 303-304		
Oskarżony był uprzednio karany.	dane o karalności	105-106, 361-362	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWOdów			

<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>zeznania świadków - M. K. (1), - T. K., M. Ł., - G. B., - K. K., - J. C., - T. Z.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom funkcjonariuszy Policji biorących udział w poszukiwaniu i zatrzymaniu oskarżonego oraz konwojujących go do Aresztu Śledczego, albowiem są logiczne, jasne spójne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, korespondują z resztą materiałów dowodowych.</p>	
	<p>zeznania świadka - A. A. W., - E. K.</p>	<p>Sąd daje wiarę zeznaniom świadków – pielęgniarek pracujących w szpitalu w Z.. Zeznania są spójne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, brak podstaw do kwestionowania.</p>	
	<p>dokumentacja medyczna oskarżonego</p>	<p>Brak podstaw do podważenia autentyczności dokumentacji medycznej oskarżonego – nie była kwestionowana.</p>	
	<p>protokół zatrzymania i przeszukania oskarżonego</p>	<p>Brak podstaw do podważenia wiarygodności protokołów, nie były kwestionowane.</p>	
	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Sąd dał wiarę spójnym i konsekwentnym wyjaśnieniom</p>	

oskarżonego, które
ponadto znalazły
potwierdzenie w
pozostałym materiale
dowodowym.

Korespondują z innymi
dowodami te depozycje,
które dotyczą samego
faktu samowolnego
opuszczenia szpitala,
przemieszczenia się do
Ł. środkami komunikacji
miejskiej, zakupu
„towaru”.

Korelują z zeznaniami
świadków także
wyjaśnienia oskarżonego,
że zakupił maseczkę i
ją zakładał w środkach
komunikacji miejskiej. Jak
wynika bowiem z zeznań
pielęgniarki A. W. (2)
na oddziale w szpitalu
oskarżony nie posiadał
maseczki, zaś z zeznań
świadka J. C. wynikało, iż
w momencie zatrzymania
w parku oskarżony miał
na twarzy maseczkę. Skoro
oskarżony miał na twarzy
lekko zsuniętą maskę
nawet na zewnątrz, mimo
iż w lipcu 2020r. nie było
nakazu noszenia masek
na otwartej przestrzeni, to
tym samym uznać należy,
iż tym bardziej, oskarżony,
tak jak twierdzi, miał
tę maskę założoną w
autobusie , czy tramwaju.

Sąd uznał za wiarygodne
także twierdzenie
oskarżonego, iż nie
zdawał sobie sprawy
jaki zagrożenie stwarza
dla innych ludzi, nie
ma bowiem w materiale
dowodowym, żadnego

		<p>dowodu podważającego te wyjaśnienia. W dokumentacji lekarskiej, zarówno tej ze szpitala jednoimiennego, jak i tej ze szpitala psychiatrycznego) brak jakiegokolwiek zapisu by oskarżony był, zgodnie z wymaganiami ustawy o prawach pacjenta, pouczony o takich konsekwencjach, o transmisjach zakażenia. Nie miały takiej wiedzy w tym konkretnym przypadku także przesłuchane pielęgniarki. Co prawda świadek A. W. (1) na rozprawie twierdziła, iż po samowolnym opuszczeniu szpitala przez oskarżonego informowała go, że zaraża, jednak jest to nieprzekonujące w sytuacji, gdy w dokumentacji medycznej w dniu 22 lipca (...). wpisała jedynie informację, że powinien wrócić do szpitala. Mając na uwadze, iż oskarżony wcześniej przebywał w szpitalu psychiatrycznym, z którego trafił do szpitala jednoimiennego w Z., nie można mieć także pewności, że na bieżąco zapoznawał się z informacjami na temat pandemii prezentowanymi w środkach masowego przekazu.</p>	
	Opinia sądowo-psychiatryczna	Brak podstaw do kwestionowania sposobu przeprowadzenia badania	

		oraz sformułowanych wniosków.	
	Opinie pisemne biegłej J. K. (2) i biegłej A. M. (2)	<p>Opinie jasne pełne i nie budzące wątpliwości, co do wynikających z nich wniosków.</p> <p>Obie opinie są w zasadzie zbieżne co do ostatecznych wniosków, choć biegłe w inny sposób te wnioski wyraziły. Biegła A. M. (2) podała, iż w okresie 22-25 lipca prawdopodobieństwo spowodowania przez oskarżonego zagrożenia epidemiologicznego lub szerzenia się choroby zakaźnej było na bardzo niskim poziomie od 5 do 10 %. Z kolei biegła J. K. (2) wskazywała, co do rzeczywistego zagrożenia epidemiologicznego i sprowadzenia zagrożenia dla życia lub zdrowia wielu osób spowodowanego zachowaniem oskarżonego, iż w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy oraz dokumentację medyczną dotyczącą oskarżonego w świetle aktualnej wiedzy medycznej nie sposób z pewnością wymaganą w postępowaniu karnym stwierdzić czy w dniu 22 lipca 2020 roku oskarżony T. W. był osobą zakaźną, wydalającą wirusa i zdolną do zakażenia innych osób, jak również, że był on wówczas osoba niezakaźną.</p>	

	Dane o karalności, odpis wyroku	Brak podstaw do podważania wiarygodności dokumentów, nie były kwestionowane.	
	opinia na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej	Brak podstaw do zakwestionowania prawidłowości przeprowadzonego badania, opinia jasna pełna i nie budzi wątpliwości, co do wynikających z nich wniosków o sformułowanych wniosków.	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	Opinia biegłej J. K. (2) z dn. 24 lipca 2020 roku	Sąd pominął ustną opinię biegłej J. K. (2) z dnia 24 lipca 2020 roku z uwagi na fakt, iż biegłej nie został przedstawiony pełny materiał dowodowy. Jak wynika z tego przesłuchania biegłej oraz z przesłuchania biegłej na rozprawie biegła J. K. (2) była poinformowana jedynie o przeprowadzonym po powrocie do szpitala u T. W. badaniu w dniu 23 lipca 2020r.. Podczas przesłuchania	

		przed sądem biegła wskazała iż opinia ta była wydana doraźnie i dla pełniejszego wypowiedzenia się koniecznym było załączenie wszystkich przeprowadzonych u oskarżonego wymazów i wyników ich badań. Po tym, jak biegła otrzymała w/w dowody, w wydanej po uzupełnieniu opinii pisemnej z dnia 5 lipca 2021 roku, całkowicie zmieniła wnioski co do faktycznego wystąpienia zagrożenia zarażenia innych osób przez oskarżonego.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2	T. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Na podstawie zebranego materiału dowodowego, Sąd uznał oskarżonego T. W. za winnego tego, że wbrew przepisom ustawy w dniu 22 lipca 2020 roku posiadał on przy sobie amfetaminę w ilości 10mg.			

Sąd postanowił jednocześnie o zmianie kwalifikacji prawnej czynu w stosunku do przyjętej przez prokuratora w akcie oskarżenia - t.j. art. 62 ust.1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, na art. 62 ust. 3 tejże, poprzez przyjęcie iż powyżej wskazana ilość narkotyku uzasadnia przyjęcie kwalifikacji uprzywilejowanej przestępstwa z art. 62. Prokurator w treści zarzutu oskarża T. W. o posiadanie amfetaminy w ilości 0,32g, podczas, gdy przeprowadzone badanie fizykochemiczne zatrzymanej substancji wykazało, iż stanowi ona mieszanekę sproszkowanej kofeiny i amfetaminy, przy czym zawartość narkotyku wynosi 3% wagi mieszanki czyli 10mg. Taka ilość stanowi 1 dawkę efektywną, czyli minimum, jakie jest konieczne do odurzenia jednej osoby, będąc jednocześnie ilością zbyt małą do uznania ją za działkę handlową. Stąd biorąc pod uwagę powyższe, jak również okoliczności popełnienia czynu, warunki osobiste sprawcy (T. W. jest osobą ze stwierdzonym uzależnieniem od substancji psychotropowych) Sąd uznał zachowanie oskarżonego za przestępstwo z art. 62 ust. 3 Ustawy o

przeciwdziałaniu narkomanii, czyli przypadek mniejszej wagi.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	1	T. W.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie pozwala na uznanie oskarżonego			

winnym zarzucanego mu w pkt I czynu.

Przed wszystkim wskazać należy, iż w świetle opinii biegłych J. K. i A. M., nie da się wysnuć nie pozbawionego wątpliwości wniosku, że w dniu 22 lipca 2020r i następnych, oskarżony T. W. był w ogóle osobą zakaźną.

Z akt postępowania wynika, iż zarzut popełnienia przestępstwa z art. 165 § 1 k.k. i art. 161 § 2 k.k. prokurator oparł w znacznej mierze na treści przesłuchania biegłej z zakresu medycyny sądowej J. K. (2) z dnia 24 lipca 2020 roku, która jak już wskazywano powyżej była wydana na podstawie niepełnego materiału dowodowego.

Z treści opinii, wydanej po przeanalizowaniu pełnego materiału dowodowego, w tym całej dokumentacji medycznej, wynika iż nie sposób stwierdzić jednoznacznie czy oskarżony w dniu 22 lipca 2020 roku był osobą zakaźną. Niejednoznaczność wniosków zawartych w powyższej opinii wynika ze złożoności zagadnienia jakim jest mechanizm rozprzestrzeniania się wirusa SARS-CoV-2, ograniczonej na chwilę obecną wiedzy co do wirerii u osób z

pozytywnym wynikiem na obecność wirusa.

Również biegła A. M. (2) podała, iż w okresie 22-25 lipca prawdopodobieństwo spowodowania przez oskarżonego zagrożenia epidemiologicznego lub szerzenia się choroby zakaźnej było bardzo małe, w swojej ostatecznej opinii biegła określiła je na poziomie od 5 do 10 %. Mając na uwadze treść obu opinii zgodzić się należy z biegłą J. K. (2), że w świetle aktualnej wiedzy medycznej nie sposób z **pewnością wymaganą w postępowaniu karnym** stwierdzić czy, w zarzucanym oskarżonemu okresie, oskarżony T. W. był osobą zakaźną, wydającą wirusa i zdolną do zakażenia innych osób.

Podkreślić należy, iż sąd całkowicie chybiony uznał postawiony oskarżonemu zarzut zachowania wyczerpującego dyspozycję art. 161 § 2 kk na szkodę funkcjonariuszy policji. W świetle zeznań funkcjonariuszy policji, że zachowali wszelkie środki ostrożności, zarówno w dniu 22 lipca, jak i 25 lipca, nie zbliżali się do oskarżonego, że bezpośredni kontakt z oskarżonym mieli tylko policjanci wyposażeni w środki ochrony, w tym kombinezony, a także w świetle zeznań, że oskarżony w momencie

zatrzymania wykonywał wszystkie ich polecenia tj. położenie się na ziemi, że nie podejmował prób ucieczki, czym zmusiłoby ich do pościgu i być może bezpośredniego kontaktu z nim, zarzut ten jest całkowicie niezrozumiały. W takich okolicznościach uznanie, iż oskarżony mógł mieć zamiar, choćby ewentualny, narażenia policjantów na zarażenie, jest całkowicie bezpodstawne. Kuriozalne zaś wydaje się przypisanie oskarżonemu takiego zamiaru w czynie ciągłym rozpościerającym się także na dzień 25 lipca 2020r., kiedy to miał być konwojowany do Aresztu Śledczego, na co oskarżony nie miał już żadnego wpływu, a co więcej jest mało prawdopodobnym, by już w dniu 22 lipca zakładał, że zostanie wobec niego zastosowany środek zapobiegawczy w postaci aresztu tymczasowego i będzie on do tego aresztu konwojowany i choćby godził się, że będzie wówczas zagrażał funkcjonariuszom policji. Ostatecznie w głosach końcowych sam prokurator wycofał się z tak sformułowanego zarzutu wnosząc o wyeliminowanie z kwalifikacji art. 161 § 2 kk i art. 12 § 1 kk.

Ponieważ jednak w toku postępowania nie udało się rozwiać wątpliwości co

<p>do realności zagrożenia rzekomo spowodowanego przez oskarżonego sąd w oparciu o art. 5 § 2 kpk oskarżonego od całości zarzutu uniewinnił, a koszty sądowe w tym, zakresie przejął na rachunek Skarbu Państwa.</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. W.	2		<p>Na korzyść oskarżonego Sąd poczytał niską szkodliwość społeczną czynu, bardzo niewielką ilość narkotyku, jak również fakt przyznania się przez oskarżonego do jego popełnienia, a także warunki osobiste sprawcy (w tym uzależnienie) przemawiające za wymierzeniem kary pozbawiania wolności w niskim wymiarze.</p> <p>Na niekorzyść oskarżonego sąd wziął pod uwagę wielokrotną dotychczasową jego karalność, świadcząca o całkowitym lekceważeniu porządku prawnego.</p>
T. W.	3		Sąd orzekł o przepadku dowodu rzeczowego w postaci zatrzymanej

			torebki strunowej zawierającej amfetaminę, z uwagi na fakt iż posiadanie w/w substancji jest zabronione i nie może być ona przedmiotem obrotu.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. W.	4		Na podstawie art. 63 § 1 kk sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 22 lipca 2020 roku godz. 21.00 do dnia 22 sierpnia 2020r. godz. 21.00.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5	Sąd zasądził od skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 1845 zł (tysiąc osiemset czterdzieści pięć złotych tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu mając na uwadze ilość terminów.	
6	Sąd uznał, iż uiszczenie kosztów sądowych, choćby w części, byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe wobec jego sytuacji majątkowej i braku dochodów, stąd na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.	
7. Podpis		